

Til Retsudvalget

I forbindelse med den påtænkte revidering af hundeloven samt folketingets videre behandling af lovforslag L 163 (Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven) fremsat d. 17. marts 2010 anmoder Den Danske Dyrlægeforening (DDD) om foretræde for Retsudvalget.

DDD er repræsenteret i arbejdsgruppe nedsat af Justitsministeriet. Arbejdsgruppen har med delbetænkningen om farlige hunde haft til opgave at give et samlet overblik over problemstillingerne samt pege på mulige løsningsforslag.

Imidlertid afviger det nu 1. behandlede lovforslag på alle måder fra den centrale konklusion draget af et flertal af arbejdsgruppens medlemmer – nemlig at et forbud mod hold af visse hunderacer ikke nytter og at det samtidigt kan få massive negative konsekvenser.

Det er DDD's håb - at vi med et foretræde for Retsudvalget - kan få mulighed for at fremlægge de faglige argumenter, som ligger til grund for foreningens holdning og samtidigt fremhæve mulige uheldige konsekvenser af det nu fremsatte lovforslag.

Vedhæftet finder I DDD's hørings svar på området.

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Johanne Østerbye

Cand.med.vet, MPM og fagpolitisk konsulent
Mobil +45 2943 4084

Den Danske Dyrlægeforening • www.ddd.dk • Tlf. +45 3871 0888
Emdrupvej 28A • DK-2100 København Ø • Fax +45 3871 0322
Sekretariatets åbningstider: Mandag-torsdag: Kl. 8.30-16.00. Fredag: Kl. 8.30-15.30

10.februar 2010
JØ/sagsnummer

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att. Mette Johansen
Sagsnr. 2009-5430-0159

Høring vedr. delbetænkning om farlige hunde udgivet af Justitsministeriets udvalg om hunde

Justitsministeriet har d. 20. januar 2010 udsendt ovenstående høring.

Den Danske Dyrlægeforening har følgende bemærkninger til delbetænkningen:

DDD bifalder indstilling fra et flertal af udvalgets medlemmer: Et forbud mod hold af visse hunderacer vil ikke nytte og vil have massive negative konsekvenser. DDD kan kun undre sig over at en sådan central konklusion draget af et flertal i udvalget ikke fremdrages i delbetænkningens indledning, men står opført som et tilfældigt afsnit langt nede i kapitel 2 i delbetænkningen.

Den Danske Dyrlægeforening finder udvalgets indstilling til at politiet får udvidet deres reaktionsmuligheder hensigtsmæssigt. Pålæg om indhegning, luftning ved myndig person og luftning af hund uden andre artsfæller samt en definition af det at føre hund i snor er alle tiltag der giver mening i forhold til formål i kommissoriet. DDD støtter således også at pålæg følger hunden (som nævnt i vores høringssvar vedr. Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven af 11. september 2009) og at der kan samarbejdes omkring oplysninger vedrørende lovpligtige ansvarsforsikringer samt at der kan finde en mærkbar forhøjelse af bødestrafen sted som beskrevet i slutning af afsnit 2.3.

Specifikke bemærkninger:

Kap. 2 del 2.1 Udvalgets overvejelser om et forbud mod hold af visse hunderacer – den bundne opgave:

- 1) **Omvendt bevisbyrde** – Udvalget anfører at en model for et forbud mod visse hunderacer nødvendigvis må bygge på den såkaldte norske model med omvendt bevisbyrde. Dette indebærer at det er hundeejeren, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. DDD vil gerne understrege, at det såkaldte *presumptionsansvar* normalt anses for uetisk og at det er i strid med menneskerettighederne at anvende omvendt bevisbyrde, idet det bør være op til anklagemyndigheden at bevise og sandsynliggøre at den anklagede er skyldig.

DDD finder det her relevant at citere daværende økonomi- og erhvervsminister Bent Bendtsen i svar til Jan Trøjborg om at indføre omvendte bevisbyrde i konkurrenceloven:

”Uanset at det er muligt at fravige EU-reglerne med hensyn til bevisbyrden, så vil jeg som nævnt i indledningen advare herimod, idet Danmark fortsat bør være kendt for at give sine borgere og virksomheder en fair behandling, når de er i myndighedernes søgelys.”

Hovedbestyrelsen

Den Danske Dyrlægeforening | Danish Veterinary Association | Emdrupvej 28A | DK-2100 København Ø | Tlf: +45 3871 0888
Fax: +45 3871 0322 | CVR: 5109 5114 | Åbningstid: Mandag-torsdag kl. 8.30-16.00 | Fredag kl. 8.30-15.30 | E-mail: ddd@ddd.dk | www.ddd.dk

Baggrunden for revideringen af hundeloven er blandt andet at se på behov for yderligere tiltag i forhold til hunde, der kan være farlige for deres omgivelser. Sædvanligvis skal den kriminelle handling kunne bevises, for at der kan foretages en strafudmåling. I forslag fra mindretal i udvalget skal hundeejeren kunne bevise sin uskyld. En sådan omvendt bevisførelse vil altid resultere i at unødvendigt mange bliver kriminaliseret.

Med en bekæmpelse af uforsvarligt ejerskab af hund for øje, vil det være langt mere formålstjenligt at rette politiets ressourcer og udvide politiets reaktionsmidler overfor de uansvarlige hundeejere som nævnt under 2.3 i kapitel 2.

2) De udvalgte 14 racer som kunne tænkes omfattet af et forbud – som det fremgår af teksten bygger udvælgelsen af de 14 racer udelukkende på *anseelser og forventninger om mulige kommende generationer af farlige hunde* – ikke på faglighed, statistik eller et erfaringsmæssigt grundlag. Der er således tale om en normativ vurdering, hvilket afspejles i den lidt famlende holdning til om racen Stafford Shire Bull Terrier skal inddrages i selskabet af de 14 stigmatiserede racer eller ej.

Generelle bemærkninger:

Kommissoriet og den politiske proces:

DDD bifalder den indledningsvise åbne formulering af udvalgets kommissorium, hvor der i korporatismens oprindelige ånd sker en inddragelse af interesseorganisationerne i den politiske – og administrative beslutningsproces med det formål at der skabes efterfølgende opbakning til de beslutninger som organisationerne selv har været med til at træffe.

DDD kan derfor kun beklage, at formanden for udvalget d. 12. august 2009 bliver pålagt en bunden opgave af Justitsministeren i form af udarbejdelse af modeller for et forbud mod kamp- eller muskelhunde efter at arbejdet i udvalget er påbegyndt. DDD finder at en sådan politisk iver efter at fremstå handlekraftig, kan resultere i forslag, som fremstår ufuldstændige og i værste fald fører til kriminalisering af almindelige mennesker. Der er således mange lighedspunkter mellem den kontroversielle knivlov og de forslag der stilles som svar på den bundne opgave i hundevalget. Samtidig risikeres ved denne fremgangsmetode - hvor kommissoriet suppleres med bundne opgaver hen ad vejen - at den ellers demokratiske inddragelse af interesseorganisationer i forberedelse af lovforslag fremstår som rent ceremoniel.

Den efterfølgende mediedækning af en lækket delbetænkning med fokus på den bundne del af opgaven samt et mindretals løsningsforslag bidrager yderligere til en svækket tro på at de normale parlamentariske spilleregler overholdes.

Til Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att. Cristina A. Gulisano & Michelle Agir
Sagsnr. 2009-5400-0016
Høring over Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Justitsministeriet har sendt ovenstående til høring d. 11. september 2009.

Den Danske Dyrlægeforening har følgende kommentarer til de foreslåede ændringer samt til bemærkningerne til lovforslaget:

1. § 1, stk. 1: nedsættelse af mærknings- og registreringsalderen for hunde fra 4 måneder til 8 uger.

Den Danske Dyrlægeforening finder det betænkeligt og administrativt tungt, at nedsætte alderen til otte uger og hermed lade pligten tilfalde ejer inden overdragelse af hvalpen til dens fremtidige ejer. Majoriteten af Danmarks hvalpe (omkring 45.000 om året - mundtlig oplysning Dansk Hunderegister) mærkes og registreres ved deres forventede blivende ejer. Dette sker typisk kort tid efter overdragelse i forbindelse med sundhedsundersøgelse og vaccination hos dyrlægen. Det kan derfor undre, at Dansk Hunderegister ikke finder, at nedsættelsen vil give anledning til væsentlige forøgelser af arbejdsmængden, idet der, som en følge af den tidlige mærkning inden overdragelse, nødvendigvis må finde en ejerskifteregistrering sted af de estimerede 45-50.000 hvalpe årligt. En omregistrering, der kræver begge parter underskrift - avler samt ejer, efterfølgende indsendelse til Dansk Hunderegister samt en følgende manuel rettelse i registret. Givet at der er sæsonfluktuationer sammenfaldende med hvalpenes fødsel kan man forudse, at sådanne omregistreringer også vil kunne være sammenfaldende og derfor ske over en længere tidsperiode end de 10-14 dage, der er normalt for enkelte omregistreringer fordelt over året. I denne sagsbehandlingsperiode findes der ikke en entydig registrering af den pågældende hund.

Det vil desuden kræve en massiv offentlig informationskampagne, der oplyser om de nye regler, således at avler nu er opmærksom på den nye pligt samt den øgede udgift i forbindelse med den pligtige tidlige mærkning.

En konsekvens af ændringen kan blive, at ejer af hvalpekuld samt tæve med henblik på tidlig mærkning skal transportere hvalpekuld til dyrlægen i perioden før hvalpene har modtaget og responderet på deres første vaccination. Dette kan føre til forøget risiko for smitte med infektiøse sygdomme.

Justitsministeriet lægger i bemærkningerne til ændringen vægt på vigtigheden af at alle hunde er registrerede, således at det kan fastslås, hvem der besidder hunden, herunder i forbindelse med at den løber bort samt i tilfælde af, at den forvolder skade på mennesker eller andre dyr. Da hvalpe i alderen otte uger på grund af tilknytning til tæve og resten af flokken sjældent løber væk hjemmefra endside skambider mennesker og dyr samt givet at formålet med dette lovforslag som beskrevet under bemærkninger side 6 er, at gennemføre en første skærpelse af hundeloven med henblik på at forebygge, at mennesker og dyr bliver overfaldet af farlige hunde, - forekommer det Den Danske Dyrlægeforening at begrundelser for denne ændring

rettelig hører hjemme i et andet lovforslag, - Lov om handel med hunde og med det mulige formål at nedsætte den illegale import og handel med hundehvalpe.

Det er dog Den Danske Dyrlægeforenings holdning at alder for mærkning og registrering med fordel kan nedsættes. For at undgå unødige omregistrering samt unødige smitterisiko ved lovpligtig tidlig mærkning kan mærkning og registrering med fordel ske senest, når hvalpen er 10 uger. Tal for registrering viser, at mærkning ved dyrlægen i forbindelse med vaccination siden lovens ændring i 1993 er blevet en institution - den nye ejer er i al væsentlighed indstillet på, at hvalpen skal mærkes og registreres. Dette falder godt i tråd med Justitsministeriets ønske om, at flest mulige hunde registreres, og man bør derfor nøje overveje om et veletableret system skal forandres.

2. § 3, stk. 1 og 2: - pligt til at føre hunde i kort snor. Den Danske Dyrlægeforening henviser til tidligere svar, hvor foreningen på Justitsministeriets anmodning har udtalt sig om hunde og båndpligt. Justitsministeriets sagsnr. 2008-5400-0008
Den Danske Dyrlægeforening har her henvist til at påbud om snor ikke sikrer mennesker og hunde mod ubehagelige og farlige situationer - at et flertal af de sager, som de hundesagkyndige dyrlæger har behandlet og rådgivet omkring, har involveret hunde i snor eller hunde, der er brudt ud af haver. Desuden har Den Danske Dyrlægeforening i nævnte svar understreget, at det ikke vil være i overensstemmelse med hundens fysiologiske, adfærdsmæssige eller sundhedsmæssige behov, hvis den til stadighed skal føres i snor. I lovforslaget er det beskrevet at kommunen *kan* udpege områder, hvor løse hunde er tilladt, givet at hunden er ledsaget af person, der har det fulde herredømme over den. Den Danske Dyrlægeforening er af den opfattelse, at kommunalbestyrelsen - givet en pligt til at føre hunde i snor som nævnt i lovforslaget effektueres - samtidig er pligtige til at udpege og ved skiltning angive lokale fritløbsområder, som er tilgængelige indenfor rimelige afstande til fods for de enkelte hundeejere. I modsatfald vil en sådan snorepligt kunne anses som problematisk i forhold til dyreværnslovens § 2.

6. § 6, stk. 3-6 - stk. 3 - Det fremgår ikke af bemærkninger, hvorledes begreberne *fremlysning* samt *underretning af besidder* defineres juridisk. Det er afgørende for den Danske Dyrlægeforening, at et hædeligt uheld med en hund ikke fører til en uhensigtsmæssig statuering af lovgivning med afhænging eller aflivning til følge, men at ejer af hunden er sikret en ret og rimelig samt effektiv fremlysning samt underretning.

- stk. 4 - hvor politiet, hvis hund skambider menneske eller anden hund kan lade hunden aflive. Den Danske Dyrlægeforening er enig i, at aflivning af hund - der uprovokeret har forårsaget "slem skade ved bid", her kendetegnet ved at hud er perforeret, så syning er påkrævet - kan aflives uden at hundesagkyndig kontaktes. Foreningen er dog betænkelig ved den videre bedømmelse af den i bemærkningerne beskrevne situation, hvor der er sket et uretmæssigt angreb mod den pågældende hund. Foreningen finder, at det kan være yderst vanskeligt efterfølgende at opklare, hvem der provokerede hvem og hermed fastlægge, om der er tale om naturligt forsvar af besidder eller selvforsvar fra hundens side. Alene denne tvivl kan undergrave lovforslaget og gøre det uigennemsigtigt og svært at effektuere. Den Danske Dyrlægeforening mener på denne baggrund, at den gældende lovgivning med fordel kan udbygges ved, at den hundesagkyndige ved telefonkonsultation alene kan

afgøre, om det er nødvendigt at foretage undersøgelse af den pågældende hund/de involverede hunde eller om aflivning kan anbefales alene på baggrund af anamnesen.

Øvrige bemærkninger:

Den Danske Dyrlægeforening mener, at man allerede nu kan udnytte, at der i hunderegistret er afsat plads til bemærkninger om den enkelte hund. Her kan man med fordel indføre, at påbud så som mundkurvepåbud i det offentlige rum samt linepåbud skal følge hunden og registreres sammen med hundens øvrige data. Alle politikredse kan udstyres med lette, bærbare håndscannere (i indkøb under 1.000,- kr. pr. stk.), så hunde kan scannes og oplysninger kan søges on location via registret. Overtrædelse af allerede stadfæstede påbud kan således afstedkomme, at politiet kan optage hunden og lade den aflive.

Den Danske Dyrlægeforening finder det interessant, at Dansk Kennel Klub kan fastlægge antal af "kamp- eller muskelhunde" til 20.000, og foreningen (DDD) kunne ønske en kildeangivelse til, hvorledes dette tal er fremkommet.

I bemærkninger side 4 beskrives " I den seneste tid har man *alt for ofte* kunnet høre eller læse om overfald begået af hunde. Mange gange har offeret været en anden hund, men *desværre* har man også set alvorlige overfald på mennesker. Det skaber bekymring og utryghed"

Den Danske Dyrlægeforening finder, at man i bemærkninger til et lovforslag skal forholde sig til underbyggede fakta og det nøgterne historiske forløb, og ikke som tilfældet er her farve teksten med tendentiøse udlægninger. Dette bør være forbeholdt debatten i pressen.